

[Indenrigsministeren]

ninger for begge forældre som f.eks. en beskrivelse af de pågældendes arbejdsfunktioner og typen af arbejdssted.

Registret er oprettet foreløbig for en forsøgsperiode af 3 år.

I sundhedsstyrelsens medicinske fødselsregister registreres løbende alle fødsler, herunder også alle normale fødsler. I den fødselsanmeldelse, som sendes til registret, oplyses også forældrenes stilling/erhverv. Sundhedsstyrelsen har netop taget skridt til at ændre fødselsanmeldelsen, således at der sker en udvidelse af de relativt sparsomme erhvervs-mæssige oplysninger på denne. Herved søges der også ad denne vej sikret mere fyldestgørende oplysninger om arbejdsmiljøets eventuelle skadelige/ikke-skadelige virkninger på fosteret.

Alle provokerede aborter anmeldes månedligt til sundhedsstyrelsen. Anmeldelsesblanketten indeholder oplysninger om indgrebets art og eventuelle komplikationer og meget få oplysninger om den abortsøgendes baggrund, da formålet med registret overvejende var at følge udviklingen i den frie abort.

Der sker ingen central registrering af tilfælde af infertilitet og behandlingen heraf, som ofte sker hos privatpraktiserende speciallæger m.v.

Som ved al anden registrering er det min opfattelse, at der må ske en meget nøje afvejning af registreringsens omfang og de formål, som skal tilgodeses ved denne, således at overflødig og unødvendig registrering undgås. Indenrigsministeriet og sundhedsstyrelsen har på nuværende tidspunkt ingen planer om at udvide registreringen i forbindelse med provokerede aborter eller at indføre et centralt register for tilfælde af infertilitet.

Spm. nr. S 968

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (8/4 83) af:

Tinning (VS):

»Vil ministeren i givet fald støtte, at der i 1984 udgives et frimærke med påtrykt overpris til fordel for Korup Idrætsforening ved Odense eller lignende?«

Begrundelse

Spørgeren er klar over, at den endelige afgørelse ligger hos frimærkernes minister – men her er der ingen problemer:

Ifølge dagbladet Politiken af 8. april 1983 mener ministeren, at »... det er bedre at forebygge end at helbrede, og gennem idræt styrker man sundheden...«.

Dette angives som begrundelse for at støtte udgivelsen af et såkaldt velgørenhedsfrimærke til fordel for Danmarks Olympiske Komité. Det forekommer dog spørgeren, at det er så som så med sundheden, når det f.eks. gælder knæene på olympiske fodboldspillere.

Den anførte begrundelse har dog i høj grad gyldighed i forhold til arbejdet i de mange lokale idrætsforeninger landet over.

Korup Idrætsforening er alene valgt som et eksempel på en af de mange organiserede idrætsaktiviteter, der berøres af nedskæringerne i bloktilskuddene – spørgsmålet kunne lige så vel have handlet om Bramdrupdam-badet ved Kolding eller andet.

Det principielt vigtige er, om regeringen vil give støtte til den absolutte eliteidræt, samtidig med at der skæres ned i forhold til den organiserede bredde- og masseidræt.

Meningen kan vel ikke være, at man rundt omkring i kommunerne skal købe velgørenhedsfrimærker til fordel for DOK for så at bruge dem, når man sender den lokale idrætsforening meddelelse om, at det årlige tilskud er nedskåret eller helt bortfaldet.

Besvarelse (13/4 83):

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Det er min opfattelse, at de olympiske lege har en så enestående status i det internationale idrætssamarbejde, at det berettiger udgivelsen af et frimærke med overpris til støtte af dansk deltagelse i disse lege, som vil kunne virke inspirerende på hele det organiserede danske idrætssliv. Derimod finder jeg ikke denne fremgangsmåde anvendelig i øvrigt, når det gælder økonomisk støtte til idrætsslivet, der som hidtil bør ydes hovedsagelig gennem lokale, kommunale tilskud.

Kommuner støtter i disse år det lokale idrætssliv med beløb på omkring 1,5 mia kr. I dette regnestykke forslår de forventede indtægter ved frimærkeudgivelsen på omkring et par hundrede tusinde kroner ikke meget,